

SJÄLENS TOPOGRAFI

Djupt in i horisontens
sugande kram
omsluts min själs väsen
av ljusets Herre.

Reflexer
syns i dyningarnas
gnistrande skimmer
Universums Herre
in i tredje Himlen
tronar på lovsånger
från skapelsens krona
och från själva skapelsen.

Inne i horisontsrandens
rödaste sol
syns blöda ett täcke
över havet.

Innerst inne
i själens dunkla vrår
rinner Herrarnas Herres
blod
som ett domnande lock
över allt som är och har varit,
överskyler utplånar
orenhet
styggelsen på jordens
altare
och kletet på dess sockel.

Strålarna belyser allt
från disig dager till
dunkel skymning.

Hur reder sig människan
utan Medlaren,

Sonen från andra sidan?
Hur formas själen?
Vad färgar himmel?
När är döden överflödig?

Tillfälligheterna drar
som trådar i marionett.
Från havets topografi
formgivs allt vi kan
förmimma.

Djupt

Djupt

Djupt

N

e

r

s

t

i

g

a

n

d

e

i själens källarvalv

utgår undermedvetna

underströmmar.

Där tar den Helige Hjälparen vid
utvidgar
uppfyller
sköljer rent
svabbar
skurar

för att rensa tunnlarna
från slam
så att horisontalljuset
bortomljuset
av Tredje Himmels
allomgivna sken

skjuta ner sina strålar
varaktiga
eviga
Gudomliga strålar
tilla att fylla och belysa
själens dystra källarvalv
med glädje
till evärdelig tid.

Till en kärlekens topografi
ett epos för alltid

jämt.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Stefan Viljehammar med Poeter.se id #30959 innehar upphovsrätten